ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2022/685 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Απριλίου 2022

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 333/2007 όσον αφορά τις απαιτήσεις δειγματοληψίας για τα ψάρια και τα χερσαία ζώα

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/625 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2017, για τους επίσημους ελέγχους και τις άλλες επίσημες δραστηριότητες που διενεργούνται με σκοπό την εξασφάλιση της εφαρμογής της νομοθεσίας για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές και των κανόνων για την υγεία και την καλή μεταχείριση των ζώων, την υγεία των φυτών και τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα, για την τροποποίηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 999/2001, (ΕΚ) αριθ. 396/2005, (ΕΚ) αριθ. 1069/2009, (ΕΚ) αριθ. 1107/2009, (ΕΕ) αριθ. 1151/2012, (ΕΕ) αριθ. 652/2014, (ΕΕ) 2016/429 και (ΕΕ) 2016/2031, των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1/2005 και (ΕΚ) αριθ. 1099/2009 και των οδηγιών του Συμβουλίου 98/58/ΕΚ, 1999/74/ΕΚ, 2007/43/ΕΚ, 2008/119/ΕΚ και 2008/120/ΕΚ και για την κατάργηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 854/2004 και (ΕΚ) αριθ. 882/2004, των οδηγιών του Συμβουλίου 89/608/ΕΟΚ, 89/662/ΕΟΚ, 90/425/ΕΟΚ, 91/496/ΕΟΚ, 96/23/ΕΚ, 96/93/ΕΚ και 97/78/ΕΚ και της απόφασης 92/438/ΕΟΚ του Συμβουλίου (κανονισμός για τους επίσημους ελέγχους) ([1]), και ιδίως το άρθρο 34 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 333/2007 της Επιτροπής ([2]) θεσπίζει τις μεθόδους δειγματοληψίας και ανάλυσης που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τους ελέγχους των επιπέδων ιχνοστοιχείων και ουσιών που επιμολύνουν τα τρόφιμα κατά την επεξεργασία τους.

(2) Στο μέρος Β του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 333/2007 καθορίζονται ειδικές διατάξεις όσον αφορά τη δειγματοληψία μεγάλων ψαριών που φτάνουν σε μεγάλες παρτίδες και σύμφωνα με αυτές το δείγμα πρέπει να προέρχεται από το μεσαίο τμήμα των ψαριών. Δεδομένου ότι αυτό μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να έχει μεγάλο αντίκτυπο στο προϊόν, πρέπει να προβλεφθούν εναλλακτικές απαιτήσεις δειγματοληψίας, ώστε να επιτρέπεται και η δειγματοληψία από το κεφάλι ή την ουρά. Επιπλέον, πρέπει να καθοριστούν ενιαίες απαιτήσεις για το τμήμα του ψαριού από το οποίο θα προέρχεται το δείγμα, ανάλογα με το μέγεθος του ψαριού, καθώς οι απαιτήσεις αυτές εξασφαλίζουν καλύτερη συγκρισιμότητα των αναλυτικών αποτελεσμάτων σε ολόκληρη την Ένωση.

(3) Όσον αφορά τις τροποποιημένες απαιτήσεις δειγματοληψίας για τα ψάρια, θα πρέπει επίσης να τροποποιηθεί ο ορισμός του όρου «παρτίδα» και να δοθεί ορισμός του όρου «συγκρίσιμο μέγεθος ή βάρος».

(4) Στο παράρτημα IV της οδηγίας 96/23/ΕΚ του Συμβουλίου ([3]) καθορίζονται απαιτήσεις για τη δειγματοληψία χερσαίων ζώων και προϊόντων υδατοκαλλιέργειας όσον αφορά την ανάλυση καταλοίπων και προσμείξεων. Η οδηγία 96/23/ΕΚ καταργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/625 αλλά, σύμφωνα με το άρθρο 150 του εν λόγω κανονισμού, η εν λόγω οδηγία εξακολουθεί να ισχύει έως τις 14 Δεκεμβρίου 2022. Λαμβανομένης υπόψη της λήξης των μεταβατικών αυτών μέτρων σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 96/23/ΕΚ, οι εν λόγω απαιτήσεις πρέπει να καθοριστούν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 333/2007 ώστε να ισχύουν από τις 15 Δεκεμβρίου 2022.

(5) Κατά συνέπεια, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 333/2007 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

(6) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής φυτών, ζώων, τροφίμων και ζωοτροφών,

([1]) ΕΕ L 95 της 7.4.2017, σ. 1.

([2]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 333/2007 της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2007, για τον καθορισμό μεθόδων δειγματοληψίας και ανάλυσης για τον έλεγχο των επιπέδων ιχνοστοιχείων και ουσιών που επιμολύνουν τα τρόφιμα κατά την επεξεργασία τους (ΕΕ L 88 της 29.3.2007, σ. 29).

([3]) Οδηγία 96/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, περί λήψεως μέτρων ελέγχου για ορισμένες ουσίες και τα κατάλοιπά τους σε ζώντα ζώα και στα προϊόντα τους και καταργήσεως των οδηγιών 85/358/ΕΟΚ και 86/469/ΕΟΚ και των αποφάσεων 89/187/ΕΟΚ και 91/664/ΕΟΚ (ΕΕ L 125 της 23.5.1996, σ. 10).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 333/2007 τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Το παράρτημα εφαρμόζεται από τις 15 Δεκεμβρίου 2022.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 28 Απριλίου 2022.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 333/2007 τροποποιείται ως εξής:

1) το μέρος Α τροποποιείται ως εξής:

α) ο ορισμός της «παρτίδας» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«“παρτίδα”: η εκάστοτε παραδιδόμενη ταυτοποιήσιμη ποσότητα τροφίμου για την οποία έχει διαπιστωθεί από τον αρμόδιο ότι παρουσιάζει κοινά χαρακτηριστικά (όπως είναι η προέλευση, η ποικιλία, το είδος, η ζώνη αλίευσης, ο τύπος συσκευασίας, ο συσκευαστής, ο αποστολέας ή η επισήμανση)·»·

β) προστίθεται ο ακόλουθος ορισμός:

«“συγκρίσιμο μέγεθος ή βάρος”: όταν η διαφορά του μεγέθους ή του βάρους δεν υπερβαίνει το 50 %.»·

2) το μέρος Β τροποποιείται ως εξής:

α) το σημείο Β.2.3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Β.2.3. **Ειδικές διατάξεις για τη δειγματοληψία παρτίδων που περιέχουν ολόκληρα ψάρια συγκρίσιμου μεγέθους ή βάρους**

Ο αριθμός των στοιχειωδών δειγμάτων που λαμβάνονται από την παρτίδα καθορίζεται στον πίνακα 3. Το βάρος του συνολικού δείγματος που απαρτίζεται απ' όλα τα στοιχειώδη δείγματα είναι τουλάχιστον 1 κιλό (βλέπε σημείο Β.2.2).

— Όταν γίνεται δειγματοληψία σε παρτίδα που περιέχει μικρά ψάρια (βάρους < 1 κιλού ανά τεμάχιο), ως στοιχειώδες δείγμα για τη διαμόρφωση του συνολικού δείγματος λαμβάνεται ολόκληρο το ψάρι. Όταν το βάρος του συνολικού δείγματος που προκύπτει είναι μεγαλύτερο από 3 κιλά, τα στοιχειώδη δείγματα μπορούν να αποτελούνται από το μεσαίο τμήμα των ψαριών, βάρους τουλάχιστον 100 γραμμαρίων έκαστο, τα οποία σχηματίζουν το συνολικό δείγμα. Για την ομογενοποίηση του δείγματος χρησιμοποιείται το ολόκληρο τμήμα στο οποίο εφαρμόζεται το μέγιστο επίπεδο.

Το μεσαίο τμήμα του ψαριού είναι εκείνο στο οποίο βρίσκεται το κέντρο βάρους. Στις περισσότερες περιπτώσεις αυτό βρίσκεται στο ραχιαίο πτερύγιο (αν το ψάρι έχει ραχιαίο πτερύγιο) ή στο ήμισυ της απόστασης μεταξύ της βραγχιακής σχισμής και της έδρας.

— Όταν γίνεται δειγματοληψία σε παρτίδα που περιέχει μεγαλύτερα ψάρια (βάρους ≥ 1 κιλού ανά τεμάχιο), το στοιχειώδες δείγμα αποτελείται από το μεσαίο τμήμα του ψαριού. Κάθε στοιχειώδες δείγμα ζυγίζει τουλάχιστον 100 γραμμάρια.

Στην περίπτωση ψαριών μεσαίου μεγέθους (≥ 1 κιλού και < 6 κιλών), το στοιχειώδες δείγμα έχει μορφή φέτας που λαμβάνεται από το μεσαίο τμήμα του ψαριού από τη σπονδυλική στήλη έως την κοιλιακή χώρα.

Στην περίπτωση πολύ μεγάλων ψαριών (≥ 6 κιλών), το στοιχειώδες δείγμα λαμβάνεται από τη μυώδη σάρκα του ραχιαίου πλευρικού μυός στη δεξιά πλευρά (πρόσθια όψη) στο μεσαίο τμήμα του ψαριού. Αν η λήψη ενός τέτοιου τεμαχίου από το μεσαίο τμήμα του ψαριού θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντική οικονομική ζημία, μπορεί να θεωρηθεί επαρκής η λήψη τριών στοιχειωδών δειγμάτων τουλάχιστον 350 γραμμαρίων το καθένα, ανεξάρτητα από το μέγεθος της παρτίδας ή, εναλλακτικά, μπορεί να θεωρηθεί επαρκής η λήψη τριών στοιχειωδών δειγμάτων τουλάχιστον 350 γραμμαρίων το καθένα, αποτελούμενων κατά ίσα μέρη (175 γραμμάρια) από τη μυώδη σάρκα κοντά στο τμήμα της ουράς και από τη μυώδη σάρκα κοντά στο κεφάλι κάθε ψαριού, ανεξάρτητα από το μέγεθος της παρτίδας.»·

β) προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

«Β.2.4. **Ειδικές διατάξεις για τη δειγματοληψία παρτίδων που περιέχουν ολόκληρα ψάρια διαφορετικού μεγέθους και/ή βάρους**

Όσον αφορά τον σχηματισμό του δείγματος, εφαρμόζονται οι διατάξεις του σημείου Β.2.3.

Αν υπερέχει μια τάξη/κατηγορία μεγέθους ή βάρους (σε ποσοστό της παρτίδας 80 % ή μεγαλύτερο), το δείγμα λαμβάνεται από ψάρια με το επικρατέστερο μέγεθος ή βάρος. Το δείγμα αυτό θεωρείται αντιπροσωπευτικό όλης της παρτίδας.

Αν δεν υπερέχει καμία τάξη/κατηγορία μεγέθους ή βάρους, τότε εξασφαλίζεται ότι τα ψάρια που επελέγησαν για το δείγμα είναι αντιπροσωπευτικά της παρτίδας. Για τις περιπτώσεις αυτές παρέχονται συγκεκριμένες οδηγίες στο “Έγγραφο καθοδήγησης για τη δειγματοληψία σε ολόκληρα ψάρια διαφορετικού μεγέθους και/ή βάρους” (*).

Β.2.5. **Ειδικές διατάξεις για τη δειγματοληψία χερσαίων ζώων**

Για το κρέας και τα εντόσθια χοιροειδών, βοοειδών, προβατοειδών, αιγοειδών και ιπποειδών λαμβάνεται δείγμα βάρους 1 κιλού από ένα τουλάχιστον ζώο. Αν απαιτείται για τον σχηματισμό δείγματος βάρους 1 κιλού, λαμβάνονται ίσες ποσότητες δείγματος από περισσότερα από ένα ζώα.

Για το κρέας πουλερικών λαμβάνονται δείγματα ίσων ποσοτήτων από τρία τουλάχιστον ζώα για να σχηματιστεί συνολικό δείγμα βάρους 1 κιλού. Για τα εντόσθια πουλερικών λαμβάνονται δείγματα ίσων ποσοτήτων από τρία τουλάχιστον ζώα για να σχηματιστεί συνολικό δείγμα βάρους 300 γραμμαρίων.

Για το κρέας και τα εντόσθια εκτρεφόμενων θηραμάτων και άγριων χερσαίων ζώων λαμβάνεται δείγμα βάρους 300 γραμμαρίων από ένα τουλάχιστον ζώο. Αν απαιτείται για να σχηματιστεί ποσότητα δείγματος βάρους 300 γραμμαρίων, λαμβάνονται ίσες ποσότητες δείγματος από περισσότερα από ένα ζώα.

(*) https://ec.europa.eu/food/safety/chemical-safety/contaminants/sampling-and-analysis»·

3) το σημείο Γ.2.1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Γ.2.1. **Προφυλάξεις και γενικές εκτιμήσεις**

Βασικός στόχος είναι να ληφθεί ένα αντιπροσωπευτικό και ομοιογενές εργαστηριακό δείγμα χωρίς να υπάρξει δευτερογενής επιμόλυνση.

Για την ομογενοποίηση του δείγματος χρησιμοποιείται το ολόκληρο τμήμα για το οποίο εφαρμόζεται το μέγιστο επίπεδο.

Για άλλα προϊόντα εκτός των ψαριών, το σύνολο του υλικού του δείγματος που παραλαμβάνεται στο εργαστήριο χρησιμοποιείται για την παρασκευή του εργαστηριακού δείγματος.

Για τα ψάρια, το σύνολο του υλικού του δείγματος που παραλαμβάνεται στο εργαστήριο ομογενοποιείται. Από το ομογενοποιημένο συνολικό δείγμα χρησιμοποιείται αντιπροσωπευτικό τμήμα/ποσότητα για την παρασκευή του εργαστηριακού δείγματος.

Η συμμόρφωση με τα μέγιστα επίπεδα που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 προσδιορίζεται σε συνάρτηση με τα επίπεδα που προσδιορίζονται στα εργαστηριακά δείγματα.».